

**Transhumanisme – eugenikkens
afløser – s. 4**

**Gensyn
med G.K.
Chesterton –
s. 8**

Jérôme Lejeune

Respekt for Menneskeliv (RFM) er en uafhængig dansk Pro-Life-organisation, som arbejder på grundlag af Lejeune-erklæringen.

Den franske læge og genetiker Jérôme Lejeune (1926–1994) var en af det 20. århundredes betydeligste biologiske forskere og modtog i 1962 Kennedy-prisen. Han var professor i fundamental genetik ved René Descartes Universitetet i Paris og medlem af Det pavelige Videnskaberne Akademi.

I slutningen af 1950'erne opdagede han det

ekstra kromosom (trisomi 21), som forårsager Downs syndrom. Han var dermed den første genetiker, der identificerede en arveligt bestemt sygdom.

Lejeune var gennem hele sin karriere en utrættelig og frygtløs fortaler for livets sag. Som kristen læge og forsker fastholdt han, at ethvert menneskeliv – fra befrugtningsøjeblikket til en naturlig død – har krav på ubetinget respekt og således aldrig må gøres til et middel eller til et forsøgsobjekt.

Lejeune-erklæringen

Fra befrugtningsøjeblikket, dvs. det tidligste øjeblik af biologisk eksistens,
er barnet et menneske, et selvstændigt individ,
genetisk forskelligt fra moderen, som giver det næring og beskyttelse.
Fra befrugtningsøjeblikket og resten af dets liv er det det samme levende menneske,
som vokser, udvikler sig, modnes og til slut dør.
Det er i besiddelse af egenskaber, som gør det forskelligt fra alle andre mennesker.
Det er unikt og derfor uerstætteligt.
Det er lægens opgave at tjene livet fra dets begyndelse til dets afslutning.
Den respekt for menneskelivet, som er grundlaget for lægens arbejde, kan således aldrig
gøres betinget af patientens alder eller tilstand i øvrigt.
Foreligger der vanskelige omstændigheder i forbindelse med en graviditet,
er det lægens pligt at gøre sit yderste for at hjælpe både mor og barn.
Det strider derfor direkte mod en læges opgave at afbryde et svangerskab
i den hensigt at ville afhjælpe sociale, økonomiske, psykologiske eller genetiske problemer.

RFM holder liv i debatten

Vi forsøger til stadighed at skabe opmærksomhed om alle områder, hvor respekten for menneskelivet er helt eller delvist undergravet. Derfor beskæftiger vi os ikke alene med abortproblematikken, men også med emner som aktiv dødshjælp, reproduktionsteknologi, genteknologi og befolkningspolitik.

RFM rådgiver

Vi har oprettet en gratis rådgivningstjeneste for gravide. Er du i tvivl, om du magter at gennemføre svangerskabet, eller har du problemer efter en abort – så ring til sekretariatet (5576 7652), hvis du vil have en personlig samtale, eller send os en mail: info@rfm.dk

RFM informerer

Foruden dette blad udsender RFM gratis informations- og undervisningsmaterialer, som du kan bestille på sekretariatet. Nogle af dem kan downloades fra vores hjemmeside www.rfm.dk Vi kommer gerne ud på skoler, i foreninger og menigheder med aktuelle debatoplæg og foredrag.

Respekt for Menneskeliv
Lundby Hovedgade 104, 4750 Lundby
cvr.nr.: 29685487 • tlf.: 5576 7652 • E-mail: info@rfm.dk
Ved indbetaling af frivillige bidrag til RFM via netbank: FI-nummer (73) 85891774 –
eller: reg. nr. 9218 konto 2073074765

RFM nyt 42. årgang nr. 3

ISSN 0906-4605 (trykt udgave)
ISSN 2246-4034 (net-udgave)

Bladet udkommer
tre gange årligt og sendes gratis
til alle tilsluttede.
Årligt mindstebidrag 150 kr.
For familier 200 kr.

Redaktion

Torben Riis
ansvarshavende

Redaktion og
blad ekspedition
Lundby Hovedgade 104
4750 Lundby
tlf 5576 7652
info@rfm.dk

Skal du flytte?

**Så husk venligst
at sende os din nye adresse
på info@rfm.dk
– eller ring til os!
Det er ikke nok
at melde flytning til
folkeregisteret eller
postvæsenet.**

BETALINGSSERVICE

**Det vil være en stor hjælp, hvis
du tilmelder din årlige betaling
til betalingservice.
Det kan du gøre, når du
næste gang modtager
girokortet.
Her står der, hvordan du bærer
dig ad, og det er faktisk
helt ligetil.**

Anvendelse af artikler
fra bladet er tilladt
med kildeangivelse

Glædelig jul !

Ja, først og fremmest vil vi gerne ønske både vores nye og vores mangeårige trofaste læsere en velsignet jul og et forhåbentlig godt nytår.

Det gør vi vel vidende, at så godt som alt, hvad der står på de følgende sider (side 11 undtaget), tegner et temmelig dystert billede af nutiden og fremtiden, som ikke just leder tanken hen på begrebet julehygge.

I den forbindelse skal man imidlertid huske på, at når en stor del af vores artikler handler om, hvor galt det står til både i Danmark og i en stor del af verden, så skyldes det for det første, at det umiddelbart er det, der falder i øjnene, men også at vores opgave som redaktion i høj grad består i at dokumentere og advare mod de tendenser, der bevidst eller ubevidst undergraver respekten for menneskelivet.

Den opgave er der i Danmark kun ganske få, der vil eller er i stand til at løse.

Men når alt dette er sagt, skal vi huske på aldrig at opgive håbet og forfalde til passivitet og håbløshed. Det er der mange gode grunde til. For det første, at der faktisk er mange mennesker af god vilje, som hver på sin måde gør hvad de kan for at skabe et samfund, hvor der fortsat er plads til os alle – også børnene, både de fødte og de ufødte.

I det sidste nr. af bladet gjorde jeg opmærksom på Anne Kirstine Sørensens fremragende bog »Moderland – når staten kupper børnene«, hvor hun tager fat på velfærdssamfundets tabuemne nr. 1: at børnene i høj grad betaler prisen for al vores velfærd og karriereræs. Det hører der mod til at sige i dag. Og det giver os andre mod til at fortsætte kampen.

Det får mig også til at tænke på, hvad Jérôme Lejeune (der altid er at finde på side 2 og på bagsiden af dette blad) sagde til mig i et interview i 1984: *”Det er kun dem, som endnu tror på livet og respekterer Skaberens, som sætter børn i verden. Det vil sige, at vi står i en helt ny situation i menneskehedens historie, hvor det ikke længere er ”den naturlige udvælgelse”, der er afgørende for befolkningens størrelse, men snarere, hvad vi kunne kalde en ”overnaturlig udvælgelse” i og med at det er dem, som tror på livet, der sætter næste generation i verden.”*

Torben Riis

Klaus Schwab

Transhumanisme – eugenikkens afløser

"Hvis nogle af de videnskabelige projektmageres drømme bliver til virkelighed, vil menneskets besejring af naturen, komme til at indebære nogle få hundrede menneskers herredømme over milliarder på milliarder af mennesker.

Der hverken er eller kan være en simpel forøgelse af magt på menneskets side. Hver ny magt, som mennesket erobrer, er ligeledes en magt over mennesket. Ethvert fremskridt efterlader ham svagere såvel som stærkere. I enhver sejr er han udover at være generalen, der triumferer, også fangen, der følger triumfatorens vogn."

C.S. Lewis: *The Abolition of Man*.

I sit essay "Menneskets afskaffelse" ser den store kristne apologet, C.S. Lewis, et problem i den gængse opfattelse af den nyere historie som videnskabens og teknologiens og dermed menneskeheden sejr over naturen. Den faustiske drøm om indsigt i "hvordan alt hænger sammen inderst inde" er angiveligt blevet virkeliggjort, og videnskaben kender nu både atomets og cellens dybeste hemmeligheder. Hermed har den også fået magten over de mest fundamentale fysiske og biologiske mekanismer og kræfter

i naturen. Det er følgelig ikke længere naturen, der hersker over os, men os, der hersker over naturen. Derfor er vi sat fri i en grad, som tidligere tider ikke kunne forestille sig mulig, til at forme vores verden og vores egen fremtid efter vores eget for godtbeholdende.

Men her er netop problemet ifølge Lewis! For hvem former, og hvem bliver formet efter hvilke personers for godtbeholdende? Vi må ikke glemme, at ved "natur" forstås ikke blot mineraler, planter og dyr, men også mennesker! Mennesket er også bare natur fra videnskabens synsvinkel. Ligesom den ydre natur kan reduceres til "råstof", der kan formes og manipuleres, så er der intet til hinder for, at det samme kan gøre sig gældende for mennesket. Men hvor bliver så friheden af for den, der formes? Den frigørelse, der tales om, gælder åbenbart kun dem, der former.

Lewis nævner prævention som et eksempel på en teknologi, der frisætter os fra naturens tvang på forplantningens område, men på bekostning af fremtidige generationer: "Hvad angår svangerskabsforebyggelse, er der en paradoksalt negativ effekt i og med, at alle fremtidige generationer bliver ofre for og underlagt en magt, der håndhæves af dem, som allerede lever. I kraft af prævention bliver de simpelthen nægtet eksistens. I kraft

af prævention brugt som middel til selektiv avl bliver de uden deres samtykke gjort til, hvad én generation ud fra egne grunde har valgt at foretrække. Ud fra dette synspunkt viser det, vi kalder menneskets magt over naturen, sig som en magt udøvet af nogle mennesker over andre med naturen brugt som redskab":

The Abolition of Man. The Complete C.S. Lewis. Signature Classics 2002; s. 483.

Lewis skrev disse ord i 1943 før svangerskabsafbrydelse blev legaliseret. Han ville dog næppe være overrasket over den yderlige afvikling af nogle menneskers frihed og ret til liv til fordel for andres frihed og livsudfoldelse, der kom en generation senere. Når man først har sagt "A", må man også sige "B". For hvad skulle kunne sætte grænser for menneskers eksperimenter med andre mennesker i fremskridtets navn i en postkristen tidsalder?

Ifølge evolutionslæren, der siden Darwin blev Vestens skabelsesberetning, har mennesket ingen fast og afgrænset natur. Det, vi kalder "menneskets natur," er blot et moment, et øjebliksbillede i en i princippet grænseløs proces.

Mennesket er ifølge darwinisterne ikke skabt af Gud i Guds billede og derfor som indehaver af en særlig værdighed og ukrænkelighed, men

som alt andet levende er det et tilfældigt biprodukt af den blinde og formålsløse evolution. Mennesket er blot et dyr under forvandling/udvikling. Ingen kan sige, hvad mennesket kan blive til. Ingen har ret til at kræve, at det låses fast på dets nuværende sikkert ret mangelfulde stadiet ifølge fremskridtets fortalere. Hvem ved, hvad mennesket kan få ud af mennesket, når det selv tager ansvar for sin egen evolution? Menneskerettigheder kan her komme på tværs af fremskridtet.

TRANSHUMANISMENS INDTOG

På Lewis' tid var det eugenikerne, der ville forbedre menneskeracen med biologiske metoder som selektiv avl og sterilisation af de utilpassede. Men eugenikken faldt i unåde. I dag er stafetten gået videre til transhumanisterne. De indvendinger, Lewis havde mod eugenikken er mindst lige så valide mod denne nye trend. Der er sikkert ikke mange, der har hørt om denne bevægelse, for den lever og former sig mest i det skjulte ligesom svamp og mug. Det er ingen hindring for, at den har særdeles indflydelsesrige venner og sponsorer ude i den store verden!

MENNESKETS SAMMENS MELTNING MED TEKNOLOGIEN

Der er tale om en ret betydelig filosofisk, politisk og kulturel bevægelse, der ser det som sit mål at bruge den teknologiske udvikling til ikke blot at forbedre mennesket, men skabe et nyt menneske, "**post-mennesket**", som de kalder det.

Mennesket skal smelte sammen med teknologien, så dets evner – intellektuelle såvel som fysiske formåen og livslængde – mangedobles. Mobiltelefoner og computere skal f.eks. integreres i kroppen. Ved hjælp af genmanipulation og implantater i hjernen forventer transhumanisterne, at intelligens og sanser kan skærpes langt ud over, hvad vi formår "af naturen", og uhensigtsmæssige tanker og følel-

ser vil kunne bremses i opløbet. De drømmer sågar om, at vi (og myndighederne!) en dag vil kunne læse hinandens tanker. Hvis intet længere er privat, og alle er transparente, vil det føre til et paradisisk globalt samfund, hvor forstillinger, bedrag og forbrydelser vil være umulige.

ABORTENS NØDVENDIGHED

For transhumanisterne er legaliseringen af abort den nødvendige betingelse for udviklingen af mennesket. Med abortens indførelse brød man nemlig med den politiske og økonomiske orden og de moralske (kristne) værdier, som den vestlige civilisation var bygget på. Hermed blev den største hindring for det transhumanistiske program fjernet, troen på menneskets værdighed og ukrænkelighed. Menneskelivet opførte sig med at have en indre værdi. Fri abort betyder intet andet end, at et menneske overgår fra at være et retssubjekt til at være et kommercielt objekt, et objekt, der frit kan eksperimenteres med.

EN DÅRLIG SCIENCE FICTION?

Det lyder alt sammen som en dårlig science fiction, men ikke desto mindre bakkes projektet op af magtfulde internationale organisationer som Klaus Schwabs *World Economic Forum* i Davos.

Hvert år valfarter verdens-eliten, herunder også danske ministre til Davos i Schweiz for at debattere verdens og menneskehedens fremtid. Schwab har længe promoveret "den fjerde industrielle revolution", som han kalder udvikningen af grænserne mellem de fysiske, digitale og biologiske sfærer og mellem mennesker og maskiner. Dette er intet mindre end transhumanismens program omend pakket lidt ind, så det ikke afskrækker for mange!

Schwab står også bag udtrykkene "*The Great Reset*" den store nulstilling, som ifølge ham er nødvendig for en ny start for vores civilisation – og "*Build back better*", som nu

høres oftere og oftere fra statsledere rundt omkring, når de taler om økonomisk genopbygning efter covid- og klimakriser.

Er folkene i verdens lande blevet spurgt, om de vil deltage som forsøgsdyr i WEFs storladne eksperiment? Næppe!

DANMARK OG EKSPERIMENTET

Givetvis er implementeringen af denne verdenstransformerende agenda betinget af koncentrationen af politisk og økonomisk magt hos en elite, der kan tryne alle de reaktionære, folkelige og nationale kræfter, der kunne tænkes at opponere mod disse gyldne fremtidsplaner. Ingen tvivl om, at Lewis' indsigelse mod eugenikken melder sig med fornyet kraft: de, der former og skaber, vil nok være andre end dem, der formes og skabes!

Menneskets herredømme over egen skæbne manifesterer sig reelt som nogle menneskers herredømme over andre menneskers, ja, det store flertals skæbner. Men hvad rager disse luftige visioner eller måske rettere tosserier os? Måske mere end nogle af os bryder os om!

I 2017 indgik den daværende regering under Lars Løkke Rasmussen som det første land i Europa et partnerskab med WEF.

Ved den lejlighed udtalte **finansminister Kristian Jensen:**

"Jeg er glad for, at jeg på regeringens vegne kan underskrive denne aftale om et styrket samarbejde med en så vigtig aktør som World Economic Forum. Aftalen viser, at Danmark internationalt bliver betragtet som et foregangsland i forhold til den måde, vi har indrettet vores samfund og økonomiske model på. Og både danske virksomheder og myndigheder har rigtig meget at byde ind med til løsningerne af de globale udfordringer, som også World Economic Forum prioriterer meget højt".

JMJ

Hvad vi er oppe mod

I det forrige nummer af bladet gav jeg i store træk mit bud på, hvorfor et politisk flertal i det danske folketing i 1973 mente, at det var nødvendigt at indføre fri abort.

I den forbindelse pegede jeg på, at partierne både i rød og blå blok – især siden 1960'erne – har ført en politik – ikke blot på abortområdet, men også på ægteskabs- og familieområdet – som i bekymrende grad minder om "reformerne" i Rusland efter den kommunistiske magtovertagelse i 1917.

HVEM ELLER HVAD ER VI OPPE MOD?

Samtidig understregede jeg nødvendigheden af, at vi gør os klart, hvad det er for kræfter, vi her og nu

er oppe mod. Det drejer sig først og fremmest om:

- alle skrevne og elektroniske medier
- alle politiske partier
- så godt som alle inden for sundhedssektoren
- så godt som alle inden for undervisningssektoren
- langt de fleste præster i Folkekirken

Med andre ord har vi i dagens Danmark meget få muligheder for at nå ud til offentligheden med vores budskab om respekten for livets ukrænkelighed i alle faser af livet. Men det gælder naturligvis ikke kun os. Se f.eks. på billedet

ovenfor, hvor demonstranternes plakater giver os et klart indtryk af, hvor vi er henne. Fra venstre:

"Kvindes rettigheder er menneske-rettigheder"

Min mor fik en abort hos en kvak-salver. Det må aldrig ske igen!

"Min krop, mit valg, mit land, min stemme".

"Abort er en sundhedsydelse"

INTET LÆRT, INTET GLEMT

Det foruroligende i denne sammenhæng er ikke så meget, at man i USA kan tromme en flok unge piger sammen til at deltage i en demonstration ved at fortælle dem, at deres "rettigheder" er truet af skumle mørkemænd. Hvad det angår, har

man endnu lov til at håbe på, at de en skønne dag bliver klogere.

Nej, det mest foruroligende er, at politikere og andre kändisser i vor del af verden bevidstløst gentager de samme slogans, som vi siden 1960'erne er blevet stopfodret med – uanset at hvert eneste af dem for længst er blevet udførligt tilbagevist af sagskundskaaben.

For politikernes vedkommende gætter jeg på, at deres manglende interesse for kendsgerninger hovedsageligt skyldes, at de fremfor alt interesserer sig for, hvad der er stemmer i – og i den forbindelse også, hvad der gavner deres karriere. Er der stemmer i at puste liv i debatten om abort? Næppe.

Ville det være en god idé for en politiker at foreslå en snak om, hvorvidt den gældende lovgivning burde underkastes et grundigt eftersyn? Bestemt ikke.

Det ville være det samme som et politisk selvmord, hvor den formastelige af besindige medlemmer af partiledelsen uvægerligt ville blive placeret i kategorien "ikke driftsikker" og derfor heller aldrig ville komme i betragtning til en mere ansvarsfuld post inden for systemet.

Og sidst, men ikke mindst, at han eller hun måtte give afkald på enhver politikers drøm om at afslutte karrieren med et velbetalt job i eksempelvis EU eller FN.

ANGREB PÅ YTRINGSFRIHEDEN

Hertil kommer, at vi lever i en tid, hvor alt for mange beslutninger træffes på grundlag af, hvad medierne og selvbestaltede "dommere" mener er politisk korrekt.

Her tænker jeg blandt andet på dramaet på Handelshøjskolen i København (CBS), hvor en kvindelig underviser [med anden etnisk baggrund] indgav en klage over, at man

som indledning til et møde havde sunget Kai Hoffmanns "Den danske sang er en ung blond pige". Det havde, oplyste hun, resulteret i, at hun havde følt sig *krænket og ikke-inkluderet*. Sagen endte med – eller rettere, der blev aldrig nogen sag, fordi ledelsen prompte lagde sig flat ned, undskyldte og bedyrede, at sangen hermed var taget af repertoireet.

Mere skal der i vore dage ikke til for at sætte sin vilje igennem. Ingen vurdering fra ledelsens side af, hvorvidt klagen var rimelig eller ej. Man kunne f.eks. have bemærket, at ikke alle danske kvinder er blondiner, og at de øvrige hidtil har kunnet leve med at blive overset af digteren. Men nej – alt står og falder med, hvad den enkelte *føler*, hvilket er det samme som på forhånd at udelukke enhver fornuftig samtale. Er det en sund firmakultur?

Et andet langt alvorligere eksempel på meningscensur finder man i Justin Trudeaus Canada, hvor man eksempelvis som offentligt ansat kan blive afskediget fra sit arbejde, såfremt man udadtil (f.eks. på de sociale medier) giver udtryk for, at et ægteskab udelukkende bør forstås som et forpligtende forhold mellem en mand og kvinde.

Det skal dog tilføjes, at man i den slags sager kan slippe for straf, såfremt man indvilliger i at deltage i et "kursusophold", hvor kompetente lærere står klar til at helbrede synderen for sådanne utålelige fordomme.

Og der kunne nævnes mange flere eksempler på den slags angreb på ytringsfriheden, som de færreste efterhånden orker eller vover at sige fra over for.

Dog vil jeg ikke undlade at nævne SF's integrationsordfører Halime

abort-
modstandere
er anti-
demokratiske

Halime Oguz

Oguz' udtalelser i december 2020, hvor hun i forbindelse med behandlingen af et lovforslag om en offentlig forbudsliste rettet mod antidemokratiske kræfters indflydelse på det danske samfund satte abortmodstandere i bås med islamister: "Selvfølgelig," sagde hun, "skal kvinden selv have ret til at bestemme over sin egen krop. Der skal ikke være plads til antidemokratiske kræfters indflydelse på det danske samfund."

Den første del af dette udsagn behøver jeg næppe kommentere yderligere. Hvad den sidste del angår, må jeg skuffe Halime Oguz med, at der er ytringsfrihed i Danmark ifølge den Europæiske Menneskerettighedskommission og Grundlovens §77. I den sidstnævnte står der, at "*enhver er berettiget til på tryk, i skrift og tale at offentliggøre sine tanker, dog under ansvar for domstolene. Censur og andre forebyggende forholdsregler kan ingensinde på ny indføres.*"

Påstanden om, at abortmodstand skulle være antidemokratisk, savner vi en nærmere forklaring på. Måske er det blot en hentydning til, at en kritisk holdning til abort er i strid med den gældende lovgivning. Det er den så sandelig også, men demokratiet drejer sig jo netop om, at vi har frihed til at ændre u hensigtsmæssig lovgivning. Hvis det ikke længere er muligt, har vi i praksis afskaffet demokratiet.

TR

Gensyn med G.K. Chesterton

"Hvis et menneskes personlige helbred er et offentligt anliggende, så er dets private handlinger mere offentlige end dets mest offentlige handlinger."

G.K.Chesterton: "Eugenics and Other Evils"

Eugenikkens og familieplanlægnings ideologer og bagmænd har ofte været under "kærlig" behandling i dette blads spalter og ikke mindst i RFM's seneste publikation: "Befolkningspolitik – teorier, meninger & kendsgerninger".

Det er der god ræson i, for man bekæmper bedst en fjende, når man kender hans tanker. Til afveksling og opmuntring, zoomer vi denne gang ind på en af eugenikkens kritikere, hos hvem vi måske kan finde lidt ny inspiration til kampen.

Modstandere af eugenikken i dens storhedstid fra slutningen af 1800-tallet til og med Anden Verdenskrig, er der imidlertid langt imellem! Blandt videnskabsmænd, ikke-katolske gejstlige, kulturpersonligheder, finanseliten og politikere på tværs af partiskel herskede der nemlig udbredt konsensus om, at *"So ein Ding müssen wir auch haben!"*

Eugenik, racehygiejne, befolkningspolitik, fødselskontrol, blev simpelthen anset for nøglen til en bedre fremtid og værnet mod, at den hvide race skulle degenerere og den vestlige civilisation forfalde og gå til grunde. Satte man sig op mod denne konsensus, blev man udskammet som "modstander af fremskridtet" og som "uansvarlig".

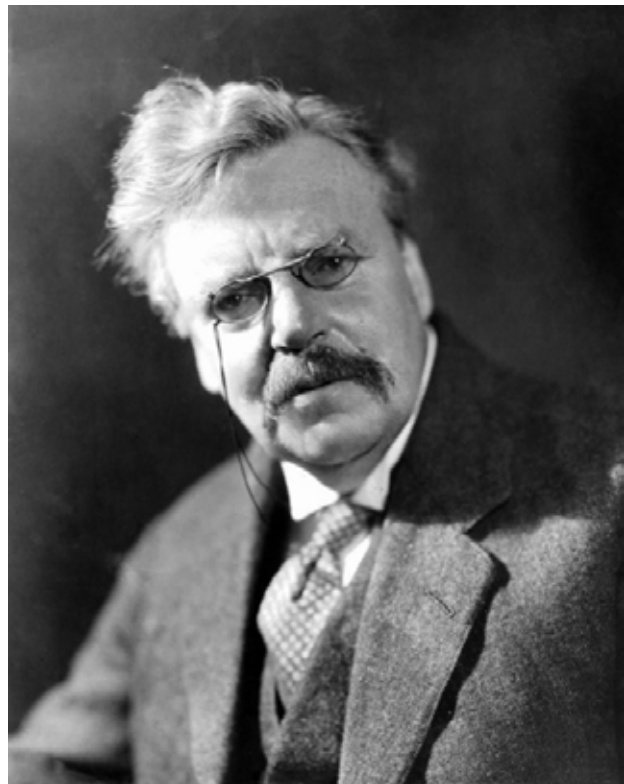
Noget lignende gør sig gældende i dag, hvis man kritiserer "grøn omstilling". Hver tid har sine kæpheste!

Den store engelske forfatter og journalist, G.K. Chesterton (1874-1936), havde modet og formatet til at udfordre alle den moderne verdens kætterier, som han kaldte dem, herunder eugenikken, og forsvare normaliteten og den sunde fornuft. Men han var i denne sammenhæng som Johannes Døberen "en stemme der råber i ødemarken"! Meget få ville lytte. Det var først, da nazismens forbrydelser mod menneskeheden i racehygiejnens navn blev alment kendt, at det ikke længere var god tone at promovere eugenikken offentligt.

Men kampen for kvindens "selvbestemmelse" (læs: retten til abort), seksuel "frigørelse" (læs: carte blanche til opløsningen af ægteskabet) og familieplanlægning (læs: hvordan undgår man at få en familie) fortsatte uforstyrret!

Chesterton burde egentlig ikke kræve en nærmere introduktion i betragtning af, hvor meget han fylder som kristen apologet, kulturkritiker og "den lille mands" advokat i det 20. århundrede. Men fordi det som bekendt er sejrherrene, der skriver historien, er han næsten gået i glemmebogen.

Til gengæld huskes stadig nogle af de kulturpersonligheder, han ofte debatterede med og kæmpede imod, som f.eks. dramatikerens George Bernard Shaw. En fornyet interesse for hans værker synes dog at være undervejs ikke mindst i USA.

Chestertons underfundige stil kan være en udfordring for nutidens læsere. Meget har præg af journalistik og af indlæg i en aktuel debat. Men man vil under læsningen med lidt tålmodighed opdage, at Chestertons samtidig ikke adskiller sig så meget fra vores tid, når det gælder anti-kristne og anti-demokratiske tendenser. Derfor er hans betragtninger stadig forfriskende og relevante.

Chesterton havde en evne til at forudse, hvad samfundstendenser og bevægelser kunne udvikle sig til. Eugenikken, forudså han i værket *"Eugenics and Other Evils"* fra 1922, havde potentialet til at udgøre hjørnestenen i en totalitær "helsestat", hvor eksperter og magthavere i fællesskab detailstyrer befolkningsgrupper livsførelse – og ikke bare på forplantningens område. Det er netop disse følger af eugenikken, som Chesterton forudser kan komme til at udgøre den største trussel mod demokratiet, familien, retten til liv og menneskets selvbestemmelse og værdighed.

TRE KRITIKPUNKTER

Ifølge Chesterton strider tre forhold mod den moderne verdens smigrende billede af sig selv:

For det første har videnskaben ikke sejret over religionen, for den er selv blevet religion, og videnskabsmænd opfører sig i dag som et autoritært præsteskab.

For det andet har demokratiet ikke sejret over tidligere tiders despotiske styreform. Det parlamentariske system er nemlig blevet et politisk teater for masserne, der bag kulisserne styres af de besiddende klasser bistået af deres egen presse.

For det tredje har retsstaten ikke triumferet over magtstaten, for den er ikke længere holdt i snor af forfatninger og grundlove, men er blevet grænseløs. Der er således ikke mange frirum tilbage i samfundet, hvor staten og dens bureaukrati ikke blander sig.

ET MAGTFULDT TRIUMVIRAT

Eugenetikken er ifølge Chesterton et godt eksempel på, hvordan videnskabsmænd, finansyrster og myndigheder kan finde sammen i et magtfuldt triumvirat.

Førstnævnte beråber sig på de nye religiøse dogmer såsom evolutions- og raceteori og profeterer katastrofescenarier, hvis ikke mennesket (læs: videnskab og stat) tager hånd om sin egen forædling. Civilisationens humanitære, teknologiske og medicinske fremskridt har jo mildnet den hårde kamp for tilværelsen, der driver evolutionen fremad. Derfor frygter finansyrsterne, at der uden fødselskontrol bliver for mange utilfredse besiddelsesløse, som kan mobiliseres til at true deres privilegier og ejendom, og derfor sponsorerer de under filantropiens maske forskere, private organisationer og politikere, der arbejder i den "gode" eugeniske sags tjeneste.

Derudover er staten ikke interesseret i, at der er et fødselsoverskud af svagt begavede, uduelige og

potentielt kriminelle individer, som blot belaster samfundets ressourcer uden at bidrage med noget.

Endelig har staten intet imod at få udvidet sin indflydelse på familielivets område, hvor den normalt har haft begrænsede magtbeføjelser. Eugenetikken og dens katastrofeteorier legitimerer netop, at staten tager kontrol over slægtens videreførelse.

Helsestaten bruger den videnskabelige ekspertise, i praksis lægestanden, til at afgøre, hvem der kan erhverve retten til at få afkom, og

”

Chesterton havde en evne til at forudse, hvad samfundstendenser og bevægelser kunne udvikle sig til. Eugenikken, forudså han i værket "Eugenics and Other Evils" fra 1922, havde potentialet til at udgøre hjørnesteinen i en totalitær "helsestat", hvor eksperter og magthavere i fællesskab detailstyrer befolkningsgruppers livsførelse

hvem der bør steriliseres. Ikke underligt, at eufemismen for fri abort senere blev "reproduktiv sundhed".

HELSESTATENS MEDICINSKE TYRANNI

Det er meget let at tage disse skridt, hævder Chesterton, hvis man indledningsvis har gjort lægestanden til den almene sundheds vogtere og givet myndighederne magtmidlerne til at påtvinge især de lavere klasser den rette sunde livsførelse.

Et medicinsk tyranni kan kun bane sig vej med statens velsignelse. Ingen tvivl om, at læger har forstand på sygdomme og på, hvordan de kan kureres. Men hvad med sundhed? Ifølge Chesterton kan man ikke være ekspert i sundhed: "Sundhed er for bredt og frit til at blive udforsket". Derfor giver det strengt taget ingen mening at kalde hospitalsvæsenet for "sundhedsvæsenet", som om sundhed var noget, der statsligt og medicinsk kunne fremtvinges. Statens og borgernes ensidige fokusering på sundhed er ifølge Chesterton direkte usund. Hverken staten eller individet bør handle alene ud fra hensynet til social og personlig hel- se og forebyggelse. Det er morbidt! Er man sund og rask, er sundhed det sidste, man tænker på.

Dette synspunkt blev han meget kritiseret for i sin samtid. Det var ikke svært for kritikerne at pege moraliserende fingre ad den stærkt overvægtige Chesterton, der tydeligvis ikke keredede sig synderligt om sit eget helbred! Men hvis det er moralsk angribeligt at være overvægtig, så er det ifølge Chesterton et tegn på, at moralens grundprincip "Gør godt og undlad at gøre ondt!" er blevet reduceret til "Lev sundt og undlad at leve usundt!"

Chesterton var ikke imod læger og lægevidenskab, men fandt, at overdrevne bekymringer for ens egen sundhed baner vejen for, at staten kan overvåge og styre alle aspekter af ens liv. Men det ville blot føre til "en lang procession af folk, som alle holder øje med hinanden". Altid at ville forebygge mulige fremtidige sygdomme lægger livet i en bekymringens spændetrøje, og mennesker, der frygter, er altid nemme at styre. Det kan ende med, at alle bliver betragtet som potentielt syge, og at sundhed kun anerkendes, hvis den skyldes en statsautoriseret medicinsk behandling.

En anden måde for helsestaten

at forebygge på, kunne være at forbyde traditionelle nydelsesmidler, der afføder sociale og sundhedsmæssige problemer, når de bliver misbrugt. En forsmag på helsestatens diktatur fik man, da USA i 1920 indførte forbuddet mod at producere, sælge og konsumere alle former for alkohol. Velmenende afholdsfolk, politikere og eksperter mente, at den traditionelle frihed i Vesten til at nyde alkohol var årsagen til alle mulige sociale og sundhedsmæssige ondt, som et civiliseret og udviklet samfund burde være foruden. Man fulgte de- visen: hvis nogen misbruger noget, skal ingen have lov til at bruge det. Enhver brug indebærer jo mulighe- den for et misbrug! Men accepterer man det som princip, er der ifølge Chesterton ingen grænser for, hvad staten kan forbyde i tryghedens og folkesundhedens navn:

"Dette er problemet, og derfor er der nu intet værn mod eugenetik og andre eksperimenter. Hvis de mænd, der afskaffede øl som en ulovlig nydelse var stoppet op et øjeblik og havde de- fineret de lovlige nydelser, så ville det måske være en anden sag. Hvis de, der havde afskaffet en frihed, havde benyttet lejligheden til at bekræfte andre friheder, var der måske et forsvar for dem. Men det falder dem ikke ind at indrømme nogen friheder overhovedet..."

"Derfor vil undskyldningen for den seneste undertrykkelse også kunne medføre den næste undertrykkelse. Hermed har tyranniet kun taget ét skridt for at nå den personlige friheds hemmelige og hellige steder, hvor ingen tilregnelig person nogensinde har drømt om at finde det, især ikke i forplantningens helligdom..."

Det er ligeså nemt at fjerne en mands kone og baby som at fjerne hans øl, når man bare kan sige "Hvad er frihed?"... Argumentet er baseret på sundhed; og man siger, at regeringen skal sikre samfundets sundhed... Politimanden skal være privatdetektiv i en ny forstand, og skygge borgeren i private anliggender snarere end i

offentlige anliggender. En politimand skal lukke døren bag ham af frygt for at han kommer til at nyse eller skubbe puder under ham, af frygt for, at han kommer til at snorke... Alle disse ting og endnu mere utrolige ting følger af den simple formel, at staten skal gøre sig selv ansvarlig for borgerens sundhed." (Eugenics and Other Evils; s.102)

Hvad faciliterer helsestatens dikta- tur? Det gør ifølge Chesterton den moderne stats tendens til anarki – ikke forstået som oprør mod autoriteter, men som den mang- lende evne til at kunne stoppe sig selv, manglen på selvbeherskelse i udøvelsen af magt, så magten bliver grænseløs og undtagelsen det nor- male. Ofte er det kriser, som udløser ophævelsen af frihedsrettigheder, hvor staten "glemmer" at fjerne restriktionerne, når krisen er forbi:

"Det var ikke anarki, når slaverne under saturnalierne i en romersk villa blev herrer og herrerne slaver. Det var anarki, hvis slaverne fortsatte efter saturnalierne med at opføre sig saturnalsk. Men det er en historisk kendsgerning, at det gjorde de ikke... Det er denne uformåen med hensyn til at vende tilbage til fornuftige begrænsninger efter en legitim eks- travagance, som er en virkelig farlig uorden... Staten ligesom husholderen er tilregnelig, hvis den kan behandle den slags undtagelser som undtagel- ser... Sådanne rimelige undtagelser er tvangsdeling af fødevarer i en belejret by; ikke at vedkende sig en tilfange- tagen spion officielt; underlægge en del af det civile liv krigsretten; afbrydelsen af kommunikation under en epidemi... Blandt disse undta- gelser er nogle berettigede og nogle uberettigede; men alle er berettigede i den udstrækning, de er indført som undtagelser. Den moderne verden er gal, ikke så meget fordi den tillader det unormale, men fordi den ikke kan genoprette det normale. Eugenics and Other Evils; s.27-28

Chesterton gør også opmærksom på uretfærdigheden i, at helse-

statens tyranni kommer til at gå mest ud over de lavere klasser. I forbudstiden var det netop disse klasser, der blev ramt hårdest. De formuende klasser havde råd til at skaffe sig alkohol fra sortbørshajer, mens politiet ofte lukkede øjnene.

Det samme gjaldt de eugeniske tiltag som f.eks. sterilisation og tvangsfjernelser af børn, der næsten udelukkende ramte underklassen. Men det var netop også lovgivernes hensigt!

Hvordan kan man så imødegå helsestatens diktatur? Chesterton havde ikke de store forhåbninger til, at det ville lykkes at stoppe afvik- lingen af vores frihed på de mest basale og private områder. Men han blev aldrig selv træt af at kæmpe mod tidens totalitære tendenser med sit vid og sin pen.

Nutidens toneangivende eliter ville nok skælde ham ud for at være en "populist". Chesterton var af den ufravigelige opfattelse, at politik er for vigtig til at overlade til politi- kerne; at almindelige mennesker godt kan finde ud af de basale ting i livet, såsom at stifte familie og op- drage afkommet og leve livet uden emsige eksperter og bureaukraters indblanding og overvågning, og at det kun er, når undtagelser indtræf- fer, at eksperter og statens ind- blanding har sin berettigelse. Men derfor er det også vigtigt at forhindre, at undtagelsen gøres til reglen! Hvorvidt og i hvilket mål Chester- tons dystre profetier om helsestaten er blevet opfyldt, skal det være overladt til læseren at vurdere.

JMJ

Citaterne er fra "Eugenics and Other Evils" ed. Michael W. Perry. Seattle. 2000.

Har man fået mod på at læse Ches- terton, kan en del af hans enorme produktion findes på dette link:

Books by Chesterton, G. K. (Gilbert Keith) (sorted by popularity) - Pro- ject Gutenberg

Amerikas sorte kvinder lader sig ikke længere kue

Candace Owens:

"Sandheden er, at den sorte befolkning ville være det dobbelte af, hvad den er i dag, hvis det ikke havde været for aborterne.

Winsome Sears:

"De vil gerne have os til at tro, at vi er tilbage i 1963.

En ny generation af veluddannede og målbevidste sorte kvinder i USA lader i stigende grad deres stemme høre i den offentlige debat.

En aktuell repræsentant for denne tendens er Winsome Sears (nederst tv.), som netop er blevet valgt til viceguvernør i Virginia som den første kvinde nogensinde.

Hverken Sears eller hendes guvernør, Glenn Youngkin, lægger skjul på deres kristne tro og derfor heller ikke på deres modvilje mod det demokratiske parti, der i stigende grad består af såkaldt progressive ikke-troende.

Det kom blandt andet til udtryk i den tale, hun holdt ved sin indsæt-

telse, hvor hun angreb demokraterne for stadig at ville fastholde de sorte i en rolle som andenrangsborgere. "De vil gerne have os til at tro, at vi er tilbage i 1963," sagde hun og tilføjede, at "det, I er vidner til her, er den amerikanske drøm".

Intet under, at hun er blevet kaldt venstrefløjens værste mareridt.

I denne sammenhæng bør også nævnes den politiske kommentator og talkshowvært Candace Owens (øverst til højre), som for nylig lagde afstand til "Black Lives Matter":

"Når man nævner abort i deres nærvær," sagde hun, "bliver de pludselig meget sky og fåmælte. De vil ikke diskutere det, fordi statistikkerne

taler deres tydelige sprog. Sandheden er, at den sorte befolkning ville være det dobbelte af, hvad den er i dag, hvis det ikke havde været for aborterne.

Og sandheden er, at *Planned Parenthood* blev grundlagt af en eugeniker, som ikke ønskede, at sorte skulle sætte børn i verden. Helt ærligt, så var Margaret Sanger en succes, for så vidt som hun skabte *Planned Parenthood*, og at hendes mål var at få ram på de mennesker, som hun mente ikke burde blive født i dette land. Blandt dem var de sorte".

"Det har hun haft held med, og derfor er det godt, at Kanye West bliver ved med at råbe op og skabe opmærksomhed om denne sag."

Om selvmodsigende påstande

Professor Jérôme Lejeune (1926-1994)

Der er dem, der mener, at det er muligt at fastholde selv de mest selvmodsigende påstande, når blot de logisk set hænger sammen.

For at finde en undskyldning for mordet har de opstillet den fantastiske hypotese, at der ikke er tale om at slå nogen ihjel. Og det er lykkedes dem at udbrede den forbløffende opfattelse blandt folk, at et lille menneske på to måneder hverken er levende eller et menneske.